

WERELDONTWIKKELING

LES VII.

OUDE EN NIEUWE WAARHEDEN.

In het verre verleden was de mens natuurlijk zoals dat heet bijgelovig. Hij zag in alles leven. Hij zag in alles ook invloed en ontwikkeling. Dat is later door heel veel mensen ontkent. Tegenwoordig zegt men heel vaak: Nou ja, het komt er eigenlijk niet zo op aan. Aan de andere kant reageert de hele wereld als één organisme.

Dat klinkt misschien een beetje vreemd en het lijkt wreed dat de zwaksten van de kudde door de leeuwen worden opgevreten en de leeuwen verhongeren omdat er geen zwakken in de kudde zijn. Maar ook dit gebeuren is in feite een voortdurend handhaven van een proces, daarmee ook het in stand houden van een bepaalde vibratie van het leven: de uitstraling van het totale leven op aarde.

In de oudheid heeft men daar later goden bij gehaald. U weet hoe dat gaat het ene pantheon na het ander. Men heeft verder geprobeerd regels uit te denken. Er zijn vele oude bewegingen geweest die wat geheimen betreft tamelijk ver zijn doorgedrongen. Het merendeel van hun geheimen, dat moet ik erbij zeggen, werd alleen maar uitgebeeld en daardoor vaak misverstaan.

Wij weten b.v. dat de z.g. Orde van Isis een aantal leringen bevat die stellen: "Alle leven spreekt tot mij en ik kan spreken tot alle leven, als ik in staat ben te luisteren."

Dat klinkt schijnbaar als een dwaasheid, maar toch is het waar. Op het ogenblik namelijk dat ik mij kan inschakelen in de werkelijke cyclus van levensuitstraling, kan ik ook daarop reageren; ik kan daarin a.h.w. een woordje meespreken. Maar dat meespreken gaat niet uit van hetgeen ik in mijzelf aan denkbeelden draag, maar het gaat uit in de eerste plaats van datgene wat ik in het totaal andere erken.

Een andere lering van de priesters van Amon zegt: "Alle kracht is één kracht. Maar wie kracht tegen kracht zet, maakt zich krachteloos." Dat klinkt ook onzinnig. Het zijn tegenstrijdigheden.

Als je kracht tegen kracht zet, hef je werkingen op; m.a.w. je scheidt een onevenwichtigheid. Hoe groter de onevenwichtigheden zijn die je scheidt, des te meer je wordt beheerst door de onevenwichtigheden die je hebt geschapen. Het klinkt gek als je dat zo zegt, maar het is waar.

Als u kijkt naar de natuur, dan kunt u zien wat er gebeurt. De mensen wilden graag erg veel hout hebben, ze wilden enorme opbrengsten hebben van hun akkers en ze wilden er zo weinig mogelijk aan doen. Ze hebben diep geploegd om vooral meer uit de grond te halen en wat was het resultaat? Dustbowl; een soort woestijn vorming.

In andere gevallen weten wij dat de mensen hebben gemeend een heel landschap te moeten veranderen. Maar de verandering van die landschappen betekende vaak verandering van klimaat, verandering van samenhangen in de natuur. Er vielen b.v. bepaalde jagers uit waardoor de prooidieren zich konden vermenigvuldigen totdat ze een overlast werden. Al die dingen zijn zuiver natuurlijk, maar je kunt ze niet helemaal uit het oog verliezen.

Nu was er ook een mystieke school in het huidige Iran een tijd gevestigd die een soortgelijke lering bracht. Vergeet u dit niet, de door mij gegeven citaten stammen van tenminste 1600 v. Chr.

"Daar waar de ziel luistert naar de ziel der dingen, ontstaat het alomvattend weten.

Daar waar de daad grijpt naar de beperking van het eigen ik, gaat het contact met het Al verloren en blijft verdwazing over."

Een zeer vrije vertaling van een wat langer stuk. Ook hier is het interessant te zien wat men er mee bedoelt.

Je moet beseffen dat het je één weten met het Al betekent dat je geen tegenstellingen ziet tussen het Al en jezelf. Dan is alle kracht van het Al voor jou de kracht waarmee je leeft en werkt, daardoor word je je bewust van alle dingen. De mensen zouden zeggen: Je wordt helderziend, helderhorend, je hebt profetische gaven, je wordt geïnspireerd enz. Vergeet echter één ding niet: op het ogenblik dat je kracht tegen kracht zet (d.w.z. dat je de tegenstelling vanuit jezelf schept, activeert of erkent) ben je weer de peanoot; dan ben je besloten in jezelf.

Het bewustzijn, het kenvermogen berust toch voor een groot gedeelte op ons vermogen om een mate van eenheid te verkrijgen.

In de moderne tijd zijn er heel veel verschillende groepen die zich met die dingen bezighouden. Dat loopt van de n.v. Hum & Bug & co in kerkelijke zaken en geestelijke activiteiten tot werkelijke inwijdingsleer. In de huidige tijd proberen ze de mens bij te brengen hoe je meer jezelf moet worden. Je kunt jezelf niet worden, als je niet meer één wordt met het Al. Ze proberen je duidelijk te maken hoe je vanuit jezelf allerlei krachten kunt activeren. Dat is ongetwijfeld waar, maar dat kan alleen, als je de beperkingen van je ego voor een groot gedeelte overwint.

Er zijn een aantal scholen die daarvoor inderdaad heel goede leringen hebben. Als ik denk aan een van de meest bekende die stelt:

"De eenheid van alle dingen is een kosmisch evenwicht. Binnen dit evenwicht zijn wij beperkt in onze mogelijkheden. Maar door het besef van dit evenwicht zullen alle besepte mogelijkheden kunnen worden verwerkt."

Dat klinkt al heel wat interessanter en ook heel wat moderner. Er zijn soms cynici bij. Een tegenwoordig nogal bekend geestelijke leraar zei t.a.v. waarschijnlijk Darwin, maar dat weet ik niet zeker: "Wat maakt het uit of de mens stamt van Adam of van de aap. Beiden zijn voorbij gegaan. Maar wij die zijn, moeten meer zijn dan mensen."

Daar hebben we een wijsheid die eigenlijk veel te weinig in praktijk wordt gebracht. Meer zijn dan een mens kun je alleen, indien je de begrenzungen van je ik-bewustzijn voor een deel terzijde kunt stellen. Toch komen er steeds meer mensen die dat gaan doen.

Wij weten dat er overal mensen rondlopen heden ten dage die zich eigenlijk proberen los te verklaren van de maatschappij. De maatschappij is dan geneigd uit te roepen: Foel, foel, foel hoe moet dat gaan! Het antwoord is heel eenvoudig: De maatschappij is een kunstmatig geschapen aantal tegenstellingen. Let wel, kunstmatig. Deze worden even kunstmatig in stand gehouden. Daarom is de in standhouding soms zo kostbaar. Als wij ons buiten dit aspect van de maatschappij plaatsen, dan staan we ineens veel dicht bij het mens-zijn. Dat mens-zijn heeft dan

misschien zijn eigen manier om zich te uiten.

Ik kan mij voorstellen dat er mensen zijn die alleen nog maar de taal van Vivaldi of van Beethoven verstaan en dat er anderen zijn die de Stones of de nog modernere tot 'Doe maar' toe zien als het enige muzikale idioom waarin ze kunnen opgroeien. Maar ook die maken een tegenstelling. Dacht u dat de moderne muziek er ooit zou zijn geweest als er geen componisten waren geweest als een Mozart, een Beethoven, zelfs een Wagner? Al deze aspecten van eens worden anders uitgedrukt, maar ze zijn nog steeds tegenwoordig.

De klacht om het verlorene klinkt door in alle muziek. De honger naar vrede klinkt ook in alle muziek door. Als je dat gaat begrijpen, dan zul je ook op een dergelijk gebied die tegenstelling opzij gaan zetten, als je niet meer gebonden bent aan vooroordelen.

Dit klinkt misschien heel gek, maar als Jezus in bepaalde landen had willen binnenkomen in deze tijd, dan zou hij geweigerd zijn, of hij had eerst zijn haar moeten laten knippen en zijn baard moeten laten wegscheren, want hij was teveel een hippy. Dat is denkbaar. Maar gaat het eigenlijk niet om de kern van het wezen? Die kern kun je niet losmaken van de totaliteit.

Ik heb muziek als voorbeeld genomen, maar dat betekent dat alle uitdrukking vanaf het tromgeroffel uit de oertijd tot de meest moderne elektronische muziek toergens een geheel moet zijn. Het moet een taal zijn. Dan behoeft je het niet eens te zijn met wat die taal je zegt, maar je moet haar leren verstaan.

In de mens zijn echter nog veel meer dingen dan alleen dat gevoel voor muziek, voor lijn, voor schoonheid of voor wat anders. Er zijn bepaalde manieren van denken. Er zijn emoties waarmee een mens te maken heeft. En al die dingen moet je dan toch weer op één lijn brengen.

Er zijn uitspraken geweest in het verleden die altijd verkeerd verstaan of begrepen zijn. Neem nu b.v. die bekende: Het is de daemon in mij die spreekt. Dan zeggen de mensen: Daemon is demon. Neen, daemon is licht. Het is het licht in mij dat spreekt. Maar als het licht in mij kan spreken, dan betekent het dat ik mij van dat licht bewust moet zijn. Dat licht kan nooit beperkt zijn tot mijn eigen wezen, mijn persoonlijkheid alleen, het is een samensmelting. Als je op die manier het geheel begint te ervaren, dan wordt je leven en ook je beleven anders.

In de wereld van vandaag zien wij inderdaad dat hele groepen losraken. De oorzaken? Je kunt er eigenlijk zo weinig over zeggen. Misschien is het nu het werkloosheidsprobleem waardoor een groot aantal mensen zich eigenlijk buiten de maatschappij stellen, terwijl ze er toch van afhankelijk blijven. Er is een tijd geweest dat het een zaak was van de Vietnam-oorlog of de atoomenergie of de verstoringen van het ecologisch evenwicht. Allemaal verschillende termen.

Er komen steeds meer mensen die zeggen: Ik doe er niet meer aan mee. Ik laat mij niet meeslepen in een ordening die op tegenstellingen is gebaseerd. Ik wil zoeken naar een ordening waarin juist overeenstemming een rol speelt. Dat betekent, dat ze eigenlijk steeds verder wegdrijven van de beginselen van een maatschappij, die toch steeds meer en meer materialistisch is geworden en die, ofschoon ze het niet durft toegeven, in feite nog steeds op een scherpe indeling in rangen en standen is gebaseerd. Het zijn deze mensen die voor de keuze staan.

In de ontwikkeling van de wereld zijn dat altijd belangrijke ogenblikken als een groot aantal jongeren voor de keuze staat. U vergeet het misschien een beetje, maar de jongeren van vandaag zijn voor het jaar 2000 waarschijnlijk de meest bepalende invloeden en krachten. Dat kunt u niet over het hoofd zien. Als dezen tegenstellingen zoeken, zal vernietiging onvermijdelijk worden. Want door de bevordering van dit gevoel van tegenstelling zal er steeds meer eigenbelang een rol spelen en steeds minder

inzicht zijn in totale ontwikkeling en totaal belang.

Maar draai nu de zaak eens om. Er zijn een groot aantal jongeren die op het ogenblik zeggen: Ik zoek het toch eigenlijk niet meer in al die tegenstellingen. Laten ze wat mij betreft op het dak gaan zitten. Wat kunnen we samen doen? Hoe kunnen we samen een beetje gezelliger, een beetje beter leven? Dan zie ik daar een begin in van nieuwe ontwikkelingen. En in de wereld - ik zeg het nogmaals - zijn die ontwikkelingen enorm belangrijk, wanneer de mensheid toch al in een keuzemoment verkeert. Ik zal proberen u uiteen te zetten wat dat ongeveer kan betekenen:

Men zal gaan kiezen voor een steeds grotere vrijheid. Een vrijheid waarin je je gebondenheden zelf bepaalt. Dat is vergelijkbaar met het afschaffen van een hele hoop drangverschijnselen en belasting van je denken, van je gedrag, van je geweten. Er ontstaat een grotere innerlijke vrijheid. Als ik iemand uit de laatste tijd mag citeren:

"Daar waar de innerlijke vrijheid is gevonden, is de innerlijke waarheid bereikbaar. Het is het vrij worden waardoor je verder komt."

Deze jongemensen zullen daardoor weer gevoelig worden voor alle zaken die zijn geschapen door kunstmatige tegenstellingen tussen natuur, werking van de natuur, natuurlijke evenwichten, uitstraling en de mens met zijn eigenbelang. Ze zullen weer gaan functioneren met het geheel en dan zal dat geheel in hen gaan spreken.

In het begin zal dat inspiratief lijken of misschien wel een soort mode zijn die op onverklaarbare wijze overal opduikt, maar het zal zich steeds verder gaan verspreiden.

Als we kijken naar paranormale begaafdheid en geestelijke ontwikkelingen, dan zijn die verschijnselen niet zo opvallend. Je kunt van mensen, die misschien niet in staat zijn hun eigen gevoelens uit te drukken, niet verwachten dat ze ineens een gevoel van kosmische waarde weten te verwoorden en uit te beelden, maar het is er wel.

Die gevoeligheid zal steeds kristalliseren in kleine flitsen van besef, in plotselinge ingevingen die juist blijken te zijn, in bijna onbewust formuleren op een kosmisch juiste wijze. Je kunt dan niet zeggen: Die mensen zijn opeens helderziend geworden. Trouwens dat zou een hele troep worden, als de hele wereld vol liep met helderzienden, dan zou er geen mens meer zijn die gewoon kan kijken. Zij hebben een gevoeligheid, die inhaerent is aan de mens.

Als ik mag teruggrijpen naar de paradijslegende die eigenlijk uit allerlei oude en wijze overleveringen is gekristalliseerd eerst door de familie van Abraham en later door de Levieten neergeschreven. Daar staat een eigenaardig stuk in:

Adam was in het paradijs. Hij was daar in rust en vrede. En wat deed hij? Hij benoemde de dingen.

Om dat goed te begrijpen moet u weten dat in de oudheid het ding en de naam een en hetzelfde waren. Door iets te benoemen doorgrondt men dus het wezen ervan. De tijd dat de mensen dat hebben gekund is lang voorbij. Maar steeds meer is er in deze dagen behoefte om iets te doorgronden. En dan niet alleen het dwaze gedrag van de mensen, maar ook de hele sfeer van leven, van alles wat er om je heen is, de verbindingen die je maakt tussen jou en het andere, de redenen waarom muziek, beat, kunst of iets anders je beroert. Dat is het begin van een terugkeer naar het paradijs.

De mens is blijven steken bij het benoemen van de dingen. Hij denkt tegenwoordig: als je een naam hebt gevonden voor iets, dan beheers je het wezen ervan. Dat dat niet het geval is, zie je elke keer weer. Denk maar aan de bekende gifschandalen van de laatste tijd. Als je die dingen een naam geeft, heb je ze nog niet in je macht. Maar als je begrijpt, dan ga je ook benoemen, maar op een andere manier.

Een mens die benoemt, zoals Adam eens heeft gedaan, benoemt vanuit een aanvoelen, vanuit een waarnemen en vanuit een bepaalde manier van beseffen. Hij drukt in het benoemen zijn eenheid uit met hetgeen hij benoemt. dit is niet van mij. Het is een moderne wijsheid die al meer is verkondigd. Dientengevolge kan worden gesteld:

De mens, die zich op deze wijze weet los te maken van de kunstmatige tegenstellingen en eindelijk eens terugkeert tot die oude situatie waardoor hij alles eerst voor zich moet erkennen en benoemen voordat het enige betekenis voor hem kan hebben, groeit in een wereld waarin alle krachten (dus ook de uitstraling, de geestelijke krachten) de wisselwerking van alle energieën die er maar in de wereld bestaan, samenvloeien tot een taal die hij verstaat. Wie de taal van de wereld verstaat, verstaat iets van de taal van de kosmos.

Zeker, dan zullen die dingen zich gaan openbaren. Er worden allerlei verschijnselen gezien. De een ziet, de ander hoort, de derde wordt geïnspireerd tot dit of dat en de vierde doet misschien een klein wonder: hij geneest medemensen of hij stuurt op afstand boze dromen naar mensen die dachten dat ze helemaal goed waren. En om weer een moderne wijsheid te citeren: "De ellende van deze wereld is, dat zij die het kwaad doen, menen dat zij goed zijn omdat zij het ten goede van anderen menen te doen, ofschoon ze het kwaad dat zij voortbrengen wel degelijke erkennen." Ik denk dat je daarvan wel zult loskomen.

Ik wil u geen wereld voorspiegelen waarin iedereen plotseling paranormaal begaafd is. Ik wil u ook niet toeroepen: U allemaal, of u nu jong bent of oud, u zult uw super-ego ontdekken en u zult daarmee spreken! Het is heel gemakkelijk om het te vertellen, het is gemakkelijk om een suggestie te scheppen in die richting, maar het is ontzettend moeilijk om het zover te brengen dat de mens ook maar iets van zijn werkelijk ik-zijn en iets van de werkelijke wereld waarin hij leeft, aanvoelt. Dat kun je niet doen met vreemde woorden, met allerlei termen, dat is gewoon een beleven dat in de mens moet ontstaan.

Ik ben zo vrij te veronderstellen dat juist de spanningen, de problemen, de pressies, de toenemende tegenstellingen in deze wereld steeds meer mensen ertoe zullen brengen een stapje opzij te doen, te zeggen: Ik wil er geen deel van zijn, tenzij ik dit uit mijzelf en op grond van mijn werkelijk besef van wat voor mij aanvaardbaar is persoonlijk heb gekozen.

Ik heb heel wat van dergelijke verschijnselen gezien de laatste tijd. Op het ogenblik is dat heel erg te zien in Argentinië. Er is iets van te zien in Polen, maar ook in Letland, Litauen, Estland waar zich ook een soortgelijke ontwikkeling aan het afspelen is. Zelfs in Nederland zijn er heel wat jongelui die zeggen: Wat moeten wij met die hele rotzooi aan? Daar bedoelen ze dan heel oneerbiedig mee het Binnenhof en alles wat eraan kleeft. Het gaat er niet om dat ze verwerpen, want dan scheid je maar tegenstellingen. Maar als je je niet meer laat binden in een vaste verhouding, in een vaste circulatie, in een vast gedragspatroon, maar uitgaat van jezelf, dan komen de kosmische waarden vanzelf eerder op de voorgrond.

Als er iets is waaraan de wereld in deze fase van ontwikkeling behoefte heeft, dan is het wel aan mensen die deze innerlijke waarde, deze innerlijk kracht kennen.

Je kunt natuurlijk alles op zijn eigen manier bekijken. Alles heeft een eigen beeld, alles projecteert een beeld. Het hemd van X is beter, want het scheurt niet. Het wasmiddel van Y wast nog veel witter dan welk wasmiddel dan ook, maar als je die blauwe zak erin doet, wordt het stralend wit. Dat zijn allemaal mooie woorden, het zijn leuzen, maar gelijktijdig ook illusies.

Door de illusies van de reclame kijk je misschien heen. Maar wie van u kijkt door die leuzen heen die zo lang verkondigd zijn als het ware ge-

loof, de uitverkiezing, het noodlot, de politieke noodzaak, de politieke haalbaarheid, de problematiek niet te vergeten. Dat zijn allemaal leuzen. Het zijn dingen die thuishoren ergens in de reclame maar zeker niet in de werkelijkheid.

De enigen die in deze tijd misschien dingen kunnen zeggen die de moeite waard zijn en die het minst worden gehoord, zijn de dichters. De dichter, die voor een ogenblik loskomt van zijn bewuste zelf en probeert iets van de kosmos, hoe dan ook, aan te voelen en te formuleren, grijpt net een tikje over dat beperkte en benepen mens-zijn van deze dagen heen. Maar niet iedereen kan het uitdrukken in woorden. Je kunt het soms uitdrukken in een daad tegenover een medemens, in een levenshouding.

Daar komt dan die geestelijke ontwikkeling naar voren. Niet in de kerken, niet in de geheimscholen, al zeg ik niet dat deze op zichzelf nutteloos zijn. Ze komt naar buiten, omdat in een tuin waar alles zorgvuldig wordt onderhouden vele gewassen zich eenvoudig niet kunnen ontwikkelen. Dat wil zeggen, dat de natuurlijke weerstand, de natuurlijke schoonheid eigenlijk teniet gaat juist omdat men het te mooi, te netjes wil maken. Als je b.v. een berm onaangetast laat, wat vind je daar niet een rijkdom aan planten en bloemen, maar ook wat een rijkdom aan nieuwe schakeringen en aan nieuwe evenwichten ontstaat daar. Het is alsof zo iets helemaal herboren wordt. Dat bedoel ik nu met de mens die iets meer kan worden dan een mens.

In elke mens bestaan paranormale kwaliteiten. Heus, er zit hier niemand die op zijn tijd niet een goed medium zou kunnen zijn, niemand die op zijn tijd helderziend zou kunnen waarnemen of zou kunnen horen. Er zit hier niemand die op zijn tijd niet een ander zou kunnen genezen met geestelijk kracht en nog andere dingen. Maar u bent eenvoudig nog niet in staat om de zin ervan te begrijpen. U doet of het een wel en het ander niet, of u beroemt zich op het een en verwerpt daardoor eigenlijk de grondwaarde alweer die u heeft ontvangen om het andere een beetje op de voorgrond te brengen. Het heeft allemaal weinig zin. Waar het om gaat is: u behoeft niet te begrijpen, u moet zijn.

De grootste wijsheid van deze dagen zou moeten zijn: Ik kan de wereld niet veranderen. Ik kan een zijn met alles zonder de tegenstellingen een hoofdrol te laten spelen. Ik kan een plaats vinden voor mijzelf waar ik met een minimum al gelukkig kan zijn, maar waar ik alles kan beleven en aanvaarden wat er in de hele wereld bestaat. Dan zult u ontdekken, dat al die gaven die u rudimentair heeft weer ontwakken.

Het is niet zo wonderbaarlijk dat Adam wandelt met God, dat Eva flirt met de slang. Het klinkt krankzinnig als we zeggen: Wij wandelen met goden en we onderhandelen a.h.w. met demonen. Is dat wel zo gek? Is God niet de Alkracht die we voortdurend ontmoeten, als we ons maar bewust zijn van ons wezen en onze eenheid met het Al. Is de demon niet de neiging, die we allemaal toch hebben om ons een klein beetje af te zetten tegen dat Al, om tegenover dat andere iets meer te worden dan de rest. Ik geloof, dat dat probleem in deze dagen precies hetzelfde is.

Wij kunnen terug naar het paradijs. Niet in de zin van: een heerlijk leven met niets doen, beestjes strelen en vruchten eten. Maar wel in de zin van: een weer wandelen met God, als u het zo wilt noemen. De eenheid weer beseffen van het Al en uit onszelf de krachten voortbrengen die dan waarmaken wat ook in het bijbelverhaal staat.

De mens behoeft niet te sterven. Sterven is heus niet alleen je lichaam verliezen. Sterven is een proces waardoor het leven wordt onderbroken en moet worden veranderd. Zonder verandering jezelf blijven dat is mogelijk. Ik voorzie, dat in de komende tijd juist door de vele jongeren die zich op de een of andere manier hebben losgemaakt van alles, de jongeren die eindelijk gaan inzien dat het verkondigen van en het werken met tegen-

stellingen weinig zin heeft, dat zij in de komende tijd de ware geest van Aquarius zullen brengen, maar ook de werkelijke begaafdheid die erbij hoort. De begaafdheid in paranormale zin. De begaafdheid om de techniek te aanvaarden en te beheersen zonder ooit haar slaaf te zijn.

De wereld van vandaag ondergaat grote veranderingen. U zult na dit te hebben vastgesteld dat in de komende tijd nog verscheidene malen kunnen vaststellen. Aan die verandering kunt u alleen deelnemen, als u zich losmaakt in het leven van het denken in tegenstellingen hoe moeilijk het u ook lijkt in het begin.

Het gaat er niet om hoe iets heet in de wereld, want die namen zijn 9 van de 10 keer bedrog. Het gaat erom hoe iets leeft in uzelf, wat de naam is die u ervoor vindt, het wezen der dingen zoals het in u bestaat. Dan kunt u daar een eenheid mee vinden en vanuit die eenheid kunt u komen tot de volledige ontwikkeling die de nieuwe wijsheid brengt: de wijsheid van het een-zijn met al en gelijktijdig jezelf zijn in al zonder tegenstellingen te scheppen.

Einde van de les.

x Het losmaken van de tegenstellingen in de wereld gaat dat ook voor het losmaken van het materiële leven?

- Tot op zekere hoogte wel. In deze wereld heb je zoals dat heet geld nodig om te kunnen leven. De vraag is nu, of je steeds meer eisen gaat stellen in je leven, dus meer geld nodig hebt en dus meer onderworpen wordt aan de maatschappij en steeds meer betrokken wordt in haar tegenstellingen of dat je je beperkt tot een zeker minimum. Op het moment dat je dat doet, zul je zeker nog moeten werken. Je zult zeker nog moeten verdienen, dat gaat niet anders. Maar deze dingen beheersen je niet. Op een gegeven ogenblik ben je in staat te zeggen: Ik werk 6 maanden en dan werk ik goed en hard. Ik zorg dat wat ik doe daar ook werkelijk vorm aan geeft, dat ik het afmaak. Dan heb ik genoeg om 6 maanden alleen te leven voor wat voor mij harmonie is. Die mogelijkheid moet er komen in de wereld; die komt nog wel.

Ik wil dus niet zeggen dat je ineens alles over boord kunt gooien. Het wil ook niet zeggen dat je rustig verder kunt gaan als je gedaan hebt. Je moet gewoon kijken: wat is werkelijk noodzakelijk, wat vind ik werkelijk belangrijk? En dan het onbelangrijke voorlopig terzijde schuiven, ook al roept iedereen uit dat je nooit prettig en gezond kunt leven zonder die videorecorder waarop een aerobic-cursus gratis wordt aangeboden.

x Als je je losmaakt van de maatschappelijke verhoudingen e.d., dan ontmoet je tegenstellingen bij anderen. Kan dat niet op de een of andere manier naar jezelf wijzen?

- Neen. Als je je losmaakt van de maatschappij en je ziet de rest van de maatschappij als tegenstelling, dan is hetgeen u zegt volkomen waar. Maar neem nu eens aan, dat u zich niet bindt aan welke waardering of opzet ook in die maatschappij, maar bereid bent een ander in zijn visie, binding, opvatting, rangbewustzijn als zodanig te erkennen zonder gelijktijdig de consequentie van gezagsaanvaarding en verbondenheid te accepteren zoals die normaal bestaat. Dan zal men u waarschijnlijk een buitenbeentje achten of een tikje gek, maar dat lijkt mij in de moderne wereld, als je hoort wat ze daar nog verstandig achten, alleen maar een voordeel.

Je moet dus niet de tegenstelling zoeken, maar je moet ze a.h.w. ontwijken. Je moet gewoon zeggen: De hele wereld mag denken zoals ze wil. Als Nijpels zich ziet als de oplosser van alle crises middels besparingen, dan mag hij dat doen. En als hij denkt dat hij daarin gelijk heeft, dan

wil ik dat direct accepteren. Het betekent echter niet dat ik hem dan behoef te steunen of dat ik aan zijn stellingen enig gezag behoef toe te kennen. Maar kom ik met hem in contact, dan zal ik erkennen dat hij vanuit zichzelf, dus volgens eigen overtuiging, juist reageert. Ik zal hem dus niet aanvallen in datgene wat hij gelooft en wat hij is. Ik zal alleen niet meewerken aan hetgeen hij tot stand probeert te brengen.

Het is aardig als je Nijpels of een andere politicus erbij haalt, dan worden vele voorbeelden ineens duidelijker. Dat komt, omdat u dergelijke personen inderdaad heeft gemaakt tot reclameleuzen. Niemand denkt aan Lubbers in zijn onderbroek maar altijd met een bezuinigingsplan. Zo gaat dat met al die belangrijke personen. U ziet niet de mens, u ziet de functie plus de reclameleuze die eraan verbonden is. Als u de mens zoudt zien, zoudt u misschien meer begrijpen van het plan. U zoudt de zinloosheid van de reclameleuze beter begrijpen. U zoudt daardoor meer bewust menselijk kunnen reageren zonder op welke wijze dan ook op tegenstand te stuiten enerzijds of tot aanvaarding anderzijds. U zoudt zich gewoon losmaken en uw eigen wegen gaan voor zover u dit mogelijk wordt gemaakt.

- x Kunt u ook een techniek geven om het losmaken te bevorderen?
-
1. Besef, dat je helemaal niet belangrijk of onvervangbaar bent waar je ook bent en wat je ook bent.
  2. Realiseer je, dat het enige goede dat je kunt doen datgene is wat je vanuit jezelf tot stand brengt en waarvan je de resultaten bij anderen kunt controleren.
  3. Begrijp, dat niemand is wat hij zegt, maar alleen door wat hij doet, ook uzelf.
  4. Besef, dat wat je werkelijk nodig hebt veel minder is dan alle ballast die je om emotionele of andere redenen met je mee probeert te slepen. Je kunt met zeer weinig zeer gelukkig zijn. Je kunt met zeer veel zeer ongelukkig zijn, al is het alleen maar omdat de in standhouding ervan steeds moeilijker wordt.

Wat ik heb gezegd, heeft wel degelijk te maken met wereldontwikkeling. Het is een heel belangrijk beeld voor hetgeen er gaat komen en een verklaring voor hetgeen er bestaat. Daarom zou ik u willen vragen: Kijk het nog eens na en denk er eens over na.

-:-

MAGISCH DENKEN.

Magie is een heel simpele manier van denken. Het is veel eenvoudiger dan de meeste mensen zich realiseren. Een van de eenvoudigste dingen van de magie is: de naam en het ding zijn gelijk. Zo boven zo beneden. Wat ik doe aan het beeld, doe ik aan de werkelijkheid.

Het zijn principes waarvan je zegt: Dat is toch te gek. Aan de andere kant, als we de magie eens heel goed proberen te bekijken, dan werken we wel met deze regels, maar het zijn geen echte regels, geen echte wetten. Het zijn alleen maar werkaanduidingen; dat is heel iets anders. Het is een aanduiding voor het werken met allerlei krachten waar je mis-

schien heel weinig van af weet. Het is het werken met allerlei vormen van gedachtenkracht, van persoonlijke energie en alles wat daar bij komt. En alles op de keper beschouwd betekent het ook beseffen dat het wel werkt, maar dat het niet klopt. Het waarom is ook duidelijk.

Het is net als met astrologie. Astrologie is, als je het zuiver stoffelijk bekijkt, onzin. Als je het astronomisch bekijkt, is het in vele gevallen onjuist. Maar als je het gaat bekijken vanuit een ervaringswetenschap, dan kun je stellen dat Mars b.v. een zekere invloed uitoefent en dat Venus ook niet op haar achterhoofd is gevallen. Op die manier heb je door ervaringen eigenlijk een aantal regels opgesteld die in de praktijk kloppen, ofschoon het de vraag is of de verklaring juist is. Dat is nu magie.

Er zijn mensen die zeggen: Waarom moet ik op een bepaalde tijd een zekere magische handeling verrichten? Waarom moet ik nu wachten tot de nacht van St. Jan om een bepaalde invocatie te doen? Want, zeggen ze, het zou veel gemakkelijker zijn, als ik dat in mijn vrije uren kon doen. Daar hebben ze gelijk in.

Het zou gemakkelijker zijn. Maar de nacht van St. Jan hangt weer samen met de stand zon - aarde. Met andere woorden, er worden bepaalde kosmische invloeden mede bepaald. Als je dat nu precies gaat uitrekenen, dan zal het niet altijd de nacht van St. Jan blijven, ook als de mensen St. Jan steeds op dezelfde dag blijven vieren; dat verandert steeds een beetje. Die invloed heb je echter nodig. Die invloed is 2500 à 3000 jaar geleden bijna op die bepaalde nacht zeer sterk geweest. Dientengevolge kon je werken met die kracht in die nacht. Dus kon je erop rekenen dat bepaalde oproepingen en andere zaken beter zouden slagen. Het is eigenlijk zo simpel als $2 \times 2 = 4$.

Zodra je je gaat bezighouden met de verklaring die wordt gegeven, word je er gek van. Dan kun je niet verklaren waarom je b.v. het ene drankje met vleermuizenbloed en het andere met ravenbloed moet bereiden en dat terwijl er vruchtenwijnen bestaan die veel beter zijn. Die gebruiken ze tegenwoordig trouwens ook om elixers te maken. Voel je je dan niet beter door de medicijn die erin zit, dan doet de drank toch ook het hare.

Realiseer je nu even de volgende punten:

Als ik magie wil bedrijven, dan moet ik mij in de eerste plaats bewust zijn van het bestaan van krachten. Hoe ik daarin geloof, doet niet ter zake, als ik er maar in geloof. Want als ik werk uit een innerlijke onzekerheid, dan heb ik geen kans om voldoende kracht uit te stralen of voldoende kracht op te nemen. Maar als ik daarin geloof, dan gaat het wel.

Verder moet ik dat geloof formuleren. En of ik dat geloof nu formuleer met vleermuizenbloed, met ravenbloed, met druivensap of op een andere manier, dat doet ook niet zo zeer ter zake. Het gaat namelijk niet om de substantie op zichzelf, maar om bepaalde uitstralingen die ik te samen breng. Zo wordt eigenlijk de magie een kwestie van werken met harmonieën en disharmonieën.

Als ik iemand wil vernietigen, dan stuur ik hem een disharmonie op de hals. Wil ik iemand helpen, dan stuur ik hem een harmonie. Zo eenvoudig is het.

Een harmonie is altijd datgene wat ik in mij erken als zijnde licht, als sterk, als juist, waarin ik geloof en wat dus de relatie van een ander t.a.v. de wereld eveneens licht, sterk en vreugdig kan maken vanuit mijn standpunt.

Als nu een ander hoort welke kracht ik heb gebruikt, dan zegt hij misschien: Daar ben ik het helemaal niet mee eens. Hij kijkt dan naar de naam die ik eraan geef. Het gaat echter niet om de naam, het gaat om de trilling, om de kwaliteit. Er zijn mensen die zeggen: Wij geloven niet in magie. Gelijktijdig gebruiken ze die zelf duizendenmalen.

Magisch denken is een kwestie van geloven. Iemand, die werkelijk heel erg magisch denkt, gelooft net zo intens in de waarde van een bepaalde naam of trilling als u in de koopwaarde van een stukje papier waarop staat gedrukt: De Nederlandse Bank betaalt aan toonder. Het is doodgewoon een gebruik.

Uw hele wereld is gebaseerd op allerlei zaken die u maar heeft aangenomen. U heeft aangenomen dat het veiliger is, als het verkeer rechts houdt. In zekere zin heeft u daar gelijk in. U heeft aangenomen dat een bepaalde snelheid de beste maximum snelheid is die je kunt aanhouden. Dat is natuurlijk niet helemaal waar, maar in het gemiddelde zal het misschien waar zijn. Als iedereen daarin gaat geloven, dan eerst functioneert het. Vandaar dat maximumsnelheden zelden functioneren, omdat de meeste mensen geloven dat ze er alleen zijn om ze te kunnen overschrijden.

De magie is het accepteren van waarden. Als je een waarde accepteert, dan is dat niet alleen maar een kwestie van: ik heb het aanvaard. Neen, het is dan een deel van mijzelf geworden. Zo goed als voor u het gebaar van het uitschrijven van 'n girocheque. Er is natuurlijk geen geld mee gemoeid, alleen getalletjes ergens in een computer. Maar voor u is dat geld, voor de ander is dat geld, dus is het geld.

Als ik geloof in een lichtende kracht die in mij bestaat en die vanuit mij kan werken en ik geloof daar zo intens in dat ik mij niets anders kan voorstellen, dan zal elke keer wanneer ik zeg: 'Die lichtende kracht straal ik uit' die kracht inderdaad uitstralen. Want dan zal het effect worden bereikt. Of die kracht inderdaad zo lichtend zo stralend, zo mooi en zo edel is als ik mij voorstel, dat weet ik niet. Ergens in een kosmisch heelal draai ik allerlei verschillende krachten door elkaar en door mijn geloof wordt de verhouding van die krachten veranderd.

Een zeer eenvoudige oplossing voor dingen die je ervaart, als je een beetje sensitiever bent, ligt ook in dezelfde orde van grootte. Wanneer u iets ziet of hoort, dan kan het zijn dat het inderdaad geestelijk is, maar wat betekent het? Daar weet u niets van. Tot het ogenblik, dat er in u een beeld opkomt dat zegt: Dit is mijn betekenis. Vanaf het moment dat die betekenis in u bestaat, gaan alle uitingen, die uit de geest of waar vandaan ook u paranormaal bereiken, zich ineens afzetten tegen het denkbeeld dat u heeft; het worden varianten ervan. En omdat die varianten dan in een bepaalde richting kunnen gaan, is het geheel wel zinvol, terwijl u niet komt tot het constateren van een exacte betekenis.

Dat is misschien maar goed ook. Stel u voor, u wordt wakker en u ziet een doodshoofd tegen het behang. Dan kunt u zeggen: Dat is de dood die mij komt halen. Dan heeft u pech en uw levensverzekering heeft geluk, want u kunt rustig nog een tijd blijven doorbetalen. Maar als u zegt: Hier wordt iets van vergankelijkheid aan mij getoond, het is een duidelijk maken van een relatie, dan kan dat doodshoofd de betekenis krijgen: dingen uit het verleden gaan weer een rol spelen. En dat zal wellicht juist zijn.

Ik kan mij voorstellen dat de meeste mensen met dat soort gedoe, dat is het toch voor de doorsnee-Nederlander, niet goed weg weet. Het past niet in het kader van het logisch en rationeel denken. Dat is volkomen juist. Alleen, het kader van het logisch en rationeel denken past niet bij een exacte logica en past ook niet bij een zuiver verstandelijke benadering. Het zijn altijd weer varianten daarop.

Wat ik uitzend is dat wat er in mij bestaat. Kan ik in mij een zekerheid verwerven, dan kan ik die naar buiten uitstralen en maak ik daarvoor iets van die zekerheid buiten mij waar. Dan is het ook helemaal niet zo verwonderlijk dat een magiër, die met de overtuiging dat hij iemand hoofdpijn bezorgt door een poppetje dat de persoon voorstelt op het hoofd

te slaan, inderdaad resultaat heeft. Dat poppetje op zichzelf haalt niets uit, maar door die daad, door het geloof is er een trillingsverhouding tot stand gekomen tussen de magiër en degene die door het poppetje wordt voorgesteld. Het is die kracht die werkt. Als de ander daar niet in gelooft, kan het nooit werken; dan heb je meer stoffelijke dingen nodig. Altijd weer zul je in de magie moeten teruggrijpen naar de waarden die onbewust in de mensen aanwezig zijn.

Nu weten we wel één ding: de mensen, die het meest wetenschappelijk denken te denken, zijn het bijgelovigst. U moet maar eens opletten. Als je namelijk te rationeel wordt aan de ene kant, zit je aan de andere kant van binnen vol onzekerheden. Die onzekerheden sublimeren je dan omdat je bijgelovig bent. Dus is iemand, die zeer wetenschappelijk en zeer rationeel denkt, zeer gemakkelijk te bereiken. Maar als u nu iemand een klap op zijn hoofd wilt geven, dan kunt u het mooiste poppetje hebben maar de ander gelooft alleen maar in de goede God - die goede God geeft geen klap op het hoofd - dus gebeurt het niet. De hoofdpijn blijft uit.

Als u gelooft in een duivel, zult u monsters binnen de cirkel oproepen die werkelijk verschrikkelijk zijn. Daar zijn de moderne monsters in de tekenfilms niets bij. Maar wat ziet u? Denkt u dat u werkelijk hellemonsters ziet? Wel neen, u ziet een gedachtenvorm. Dat aan die gedachtenvorm voor u een deel van de kosmische kracht is verbonden en dat u de eigenschappen van de kosmische kracht meent te kennen, bepaalt dat de werking van dit deel van de kosmische kracht in wezen door u wordt bepaald. Als u dus dezelfde oproeping gebruikt en u verwacht een engel, dan komt er een engel. De misleiding ligt niet in het magisch gebeuren, die ligt in uzelf; daar wordt de voorstelling geschapen.

Stel, dat je zelf aan magie wilt gaan doen. Het zou mogelijk zijn. In de eerste plaats moet je dan weten waarin je werkelijk gelooft, wat voor jou onomstotelijke vast staat ook al kun je dat niet bewijzen. Dat is de basis vanwaaruit je moet werken.

In de tweede plaats heb je in de magie altijd een werkmethode nodig. Ze noemen dat soms wel mysterie, ritus. Daar gaat het eigenlijk niet om. Datgene wat uitbeeldt wat je gelooft en datgene wat je tot stand wilt brengen zal altijd de kracht, die in je is buiten je wekken en daarmee de verwezenlijking bevorderen.

Dan zijn er ook mensen die zeggen: Moet ik dat dan in stilte doen? De meeste mensen lukt het in stilte beter; de westerling tenminste. Maar er zijn ook mensen die hebben daarvoor juist voodoo-trommels nodig of misschien doen ze dat het best als de een of andere cacafonie van geluiden wordt geproduceerd, zoals bij de moderne muziek. Wanneer je wilt werken, kun je ook werken met muziek, maar alleen als de muziek voor je gevoel past bij datgene wat je tot stand wilt brengen. Dan kun je rustig een plaat opzetten.

Het kan zijn dat je gelooft in gebed. Ga dan maar bidden, desnoods met honderd man bij elkaar. Het levert in ieder geval extra gedachtenkracht op. Maar het geloof moet er zijn en de werkmethode moet er zijn. Want als we niet uitdrukken wat er in ons is, hebben we het gevoel dat het in ons besloten blijft.

Een mens heeft een handeling nodig om wat in hem is naar buiten te verplaatsen. Dat is onbewust. Het is geen kwestie van beredenering. Het is een kwestie van aanvoelen. Als je iets gedaan hebt, dan zeg je: Nu heb ik het buiten mijzelf gezet. Daarmee heb je het eigenlijk voor jezelf echt gedaan. Wat voor jezelf echt is, dat kun je aan anderen zenden; daar kun je iets mee doen voor anderen.

Misschien denkt u: Het enige dat mij interesseert is paranormale genezing. U weet hoe de mensen zijn. Zij zien de dokters met hun hoge inkomens en denken dan: als ik dat nu paranormaal zou kunnen doen.

Misschien is het ook werkelijke bewogenheid voor het lijden der mensheid, wie zal het zeggen, als u iemand wilt genezen met een magische handeling. Maar als u alleen gaat zitten denken: wordt beter, wordt beter, dan heeft u een heel mooie illusie. Of het werkt, is een andere vraag. Als je één onwillekeurig gebaar maakt en zegt 'wordt beter', dan heb je die kracht naar buiten gebracht en dan is de werkingsgraad ervan aanmerkelijk hoger en de kans dat je werkelijk effect krijgt met 70 % toegenomen. Alleen omdat je wat in je wordt opgewekt omzet in iets wat naar buiten toe ook voor jou naar buiten toe gericht is.

De hele magie bestaat uit allemaal van die gekke dingen. Al die rituelen, dat is niets anders dan het naar buiten brengen wat de magiër in zichzelf heeft opgebouwd.

Heeft u er wel eens aan gedacht hoe je een spook aan een zwaard kunt rijgen, er een soort saté spiritueel van te maken? Dat kun je niet en toch zien wij dat bijna overal in de magie de tovenaars, de heksen, geestenzwaarden, geestendolken gebruiken. Waarom? Omdat het beeld van het zwaard belangrijk is en het hanteren van het zwaard of de dolk gelijktijdig het idee van aanval, verdediging, bezwering overbrengt naar buiten. Daarvoor hebben zij die nodig.

Dan denkt u: de mensen die al die mooie ingewikkelde figuren op de grond tekenen, hebben ze daarmee een bijzondere bedoeling? Het werkt in ieder geval wel. Maar als je hetzelfde gelooft van een hinkelbaantje, dan kun je een hinkelbaantje tekenen en dan werkt dat net zo goed. Het is het denkbeeld, de innerlijke voorstelling ervan die bepalend is voor de kwaliteit van hetgeen je tot stand brengt.

Als ik u dat heb bijgebracht, dan weet u in ieder geval iets van magisch denken. Er zijn veel mensen die denken: het is heel erg precies alles doen (dat is heus niet waar) en er zijn mensen die denken: het helpt toch niet en dat is ook niet waar. Als je vanuit jezelf werkt, moet je ook aanvaarden dat wat in jou gebeurt kosmisch aanwezig is. Als ik geloof dat er alleen iets in mijzelf gebeurt (ik voel me toch altijd zwak tegenover de wereld) dan helpt het niet. Maar als ik geloof dat ik verbonden ben met krachten van kosmische aard (of dat nu engelen, goden, demonen zijn of wat anders) of ik heb het gevoel dat ik deel ben van een totaliteit, dan heb ik ineens wel de totale kracht en kan ik het wel doen. Zo boven zo beneden is geen omschrijving.

Trouwens dat zou een rotzooi zijn. Stel je voor, jullie gaan dood en wie staat je op te wachten? Joop den Uyl met een roos (emblem van de P.v.d.A) Zo boven zo beneden is overdrachtelijk. Maar in de voorstelling die in je bestaat, in het geloof dat in je bestaat moet een erkennen van: de kosmos is net zo, aanwezig zijn. Het is dus weer het denken dat bepalend is, niet de feitelijke situatie.

Dan moet u verder nog dit onthouden:

Als je iets in de kosmos projecteert (dat doe je magisch nogal eens) dan zijn er heel veel mensen die denken dat de kosmos rechtlijnig is. Dat is niet waar. Als ik hier van links naar rechts een lijn trek en ik zit boven, dan ga ik van rechts naar links. Met andere woorden, als ik de lijnen verbind met elkaar, dan krijg ik een zandloper.

Heel vaak zal ik dingen moeten uitstralen die in mijn eigen wereld negatief zijn, maar die in mijn kosmisch gevoel positief zijn om op aarde een positief resultaat te bereiken. Zou ik echter uitgaan van hetgeen men op aarde positief acht, dan zou ik dat uitstralen, maar dan is de kans zeker niet uitgesloten dat de uitwerking van die kracht eerder negatief is. Ook dat moet u onthouden. Er is nu eenmaal een wisselwerking en een omkering van waarden.

Die omkering van waarden en de wisselwerking behoeft je je niet speciaal voor te stellen, die bestaat nu eenmaal. Al is het alleen maar omdat iemand die van beneden naar boven kijkt anders kijkt dan iemand die van boven naar beneden kijkt.

Leer gewoon werken met de kracht die je hebt. Ga niet uit van het exacte ritueel, van de exacte instelling, maar ga uit van hetgeen je in jezelf als zekerheid kent.

Bouw voor jezelf een uiting op die in overeenstemming is met die innerlijke zekerheid en niet met hetgeen je wilt doen.

Stel dan, die zekerheid in jezelf zo hoog mogelijk opvoerend, wat je op aarde tot stand wilt brengen. Stel dat niet in termen van gebeuren maar in een voldongen feit. Dus bij genezing niet: nu moet Jantje zijn niersteen kwijtraken, maar stel: Jantje moet van zijn nierpijn af komen. Hoe? Zoek dat zelf maar uit. Dan werkt die kracht positief. Als je het te exact doet, dan werkt ze negatief.

Nog één waarschuwing voor iedereen die zich met magie wil bezighouden:

Als je je bezighoudt met alle aanwijzingen die er op dit gebied zijn, dan kom je vast en zeker in de verkeerde afdeling terecht. Probeer zo nuchter mogelijk te handelen en laat zoveel mogelijk rituelen achterwege, tenzij je ze voor jezelf nodig hebt om een kracht waarin je gelooft en die je in jezelf beseft naar buiten te brengen.

Einde van de les.

x Is het mogelijk dat je in de magie behalve dat je bepaalde ontwikkelingen stimuleert je ook bepaalde ontwikkelingen stopzet of vertraagt?

- Het stopzetten is een beetje moeilijk, omdat je je dan een situatie moet voorstellen waar het gestopt is. Het moeilijke is, dat men over het algemeen geen voldoende beeld van dit absoluut wegvallen van de factor heeft, daardoor kan men dus niet voldoende afremmen. Maar je kunt je misschien wel voorstellen dat er een bepaald aspect - de bewapeningswedloop b.v. - voortkomt uit een vorm van denken die niet juist is. Tracht nu het juiste denken in jezelf op te wekken en tracht dat uit te zenden. Dan breng je die bewapeningswedloop wel niet tot stilstand, maar je brengt de gedachtengang die er de basis van is tot stilstand of je buigt die af. Door die afbuiging bereik je misschien niet wat je zoudt willen - alle wapens weg of iets dergelijks - maar je bereikt wel dat degenen die er iets over te zeggen hebben anders gaan reageren op de bestaande wapens en bewapening en daardoor ook tot andere oplossingen zullen komen.

x ..... een symbool voor die stopzetting .....

- Dat is een kwestie van veel training. Als u eerst in uzelf de zekerheid heeft gevonden, u heeft verder het beeld gevonden dat u wilt uitzenden en ook de richting waarin, de plaats waarheen u wilt uitzenden, dan kunt u dat binden aan een symbool. Als u dat symbool steeds weer gebruikt, ontstaat er een conditionering waardoor op den duur de innerlijke toestand en voorstelling onmiddellijk rijst op het moment dat u het symbool ziet. Het symbool veroorzaakt dan door conditionering in u een bepaalde situatie waardoor u bijna onmiddellijk de projectie kunt bereiken die anders misschien een lange tijd van voorbereiding vergt.

x De richting waar het naar toe gaat.

- Je moet weten waar het naartoe gaat. Als u denkt aan een patient, dan behoeft u niet te weten waar hij woont, maar u moet wel weten wie die patient is. U moet iets van de uitstraling van die patient kunnen aanvoelen. Dan kunt u kracht overdragen. Als u geen beeld heeft van de patient en u heeft niets om de trilling van de patient op welke manier dan ook te pakken te krijgen, dan is het heel moeilijk om voor de patient iets te doen. Wat de ziekte betreft, als u te maken heeft met directe behandeling (magnetiseren), dan is het wel belangrijk dat u iets weet van het functioneren van het lichaam. Dan kunt u nog niet altijd een werkelijke diagnose stellen,

maar u kunt tenminste aanvoelen wat er moet gebeuren. Als u dat op afstand moet gaan doen, dan ligt dat weer wat anders. Dan zeggen we niet: Wij stellen ons de patient voor met zijn kwalen, maar we stellen ons de patient gezond voor. Dan hebben we namelijk een ideaal beeld als doel gekozen. We zijn afgestemd op de patient. Alle kracht die we uitzenden zal dus worden gebruikt om dat ideaalbeeld te verwerkelijken.

P A A S E I.

Een paasei is een illusie, want het is het feest van het jonge leven. Maar hoe kun je uit een hard gekookt en geverfd ei nog jong leven verwachten? Misschien is het zoiets als wijzelf, wanneer we bezig zijn met ons leven en met onze persoonlijkheid.

Wij versieren de zaak tot en met. Het moet er mooi en glanzend uitzien. Het moet een lust zijn voor ons moreel bewustzijn. En als we dan klaar zijn, dan zijn we van binnen zo hard gekookt aan het doorzetten om die uiterlijkheid waar te maken dat we juist daardoor het onmogelijk maken dat in en vanuit ons het werkelijke nieuwe leven of het nieuwe bewustzijn ontluikt. Daarom heb ik maar één raad voor u: Als u bezig bent met geestelijke waarden, probeer het niet zo mooi te maken. Probeer het niet te maken van chocola met een bonbonvulling en het ook niet te maken van een natuurlijk ei dat dan eerst gekookt moet worden. Laat gewoon de natuur de natuur.

Besef Pasen niet als een soort festiviteit met bepaalde symbolen, maar eenvoudig als een opstanding en ontwaken van de natuur en van gaven in uzelf. Als u dat doet, dan zult u ontdekken dat de hele cyclus van het leven samenvloeit. Dat is ook een ovaal, dus het doet aan een ei denken. In dat ovaal van leven heeft u het besef waardoor u geestelijk op een nieuwe wijze uw wereld en uzelf kunt gaan beleven.

Dat is dan een werkelijk Pasen. Maar als u een eihoofd heeft en u wilt het allemaal redelijk regelen en mooi versieren, dan kan er van alles gebeuren behalve dat ene: het innerlijk ontwaken waardoor de bewustwording mogelijk wordt.

Het was mij een waar genoegen. Ik vind het heus wel leuk om met u te babbelen al is het alleen maar, omdat ik in u vaak dezelfde tekorten ontdek die ik in mijzelf probeer te omschrijven t.a.v. mijzelf. Dan begrijp ik door u waar ik zelf nog faal. Als je weet waar je faalt, kun je misschien beginnen met te slagen.

Datzelfde gun ik u ook: dat u gaat begrijpen waar u zelf faalt t.a.v. uw wereld, van uzelf en dat u zo de middelen vindt om werkelijk te slagen. Als het u niet lukt, nu ja, aan onze kant zullen wij daar verder over praten. Tot ziens.

:--:--: